SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 4 FEBRUARI 1937

DE WONDERBARE VANGST

DOOR AVANO

HET ONGELUK BIJ DE JONGE MEES

VADER mees zat voor de deur van het nest en floot zijn avondliedje. Moeder mees redderde nog wat achter in het nest en het bos lag stil en vredig. Ze hadden een goed leventje, de twee oude mezen. Het bos werd weinig door mensen bezocht, er waren geen wezels of bunzings, waar de mezen bang voor hoefden te zijn. Ze vonden genoeg eten, ze hadden een rustig, tevreden leven. Zo was alles goed, behalve....

Och ja, ieder heeft wel eens wat. En de mezen ook. Die hadden een zoon, een vriendelijke, aardige mezenjongen. Een beste vogel. Maar hij had één eigenschap, waar de oude vader mees zich zorgen over maakte.

De jonge mees was slordig en lichtzinnig. Zijn vader had hem al eens een knoeier genoemd en een stumper. Als de jonge mees werd uitgestuurd om eten te halen, dan bleef hij meestal uren lang weg en als hij thuis kwam, bracht hij bijna niets mee! De jonge mees hield er nu eenmaal van om uren lang te luieren. Hij was liever lui dan moe, ofwel hij ging onderweg zitten spelen.

Hoeveel keren had vader mees het hem al gezegd? Ja.... misschien wel honderd keer. Maar het hielp niets. Geen sikkepit. De jonge mees bleef even slordig en lichtzinnig als altijd. En dat was nog niet zo erg, nu de jonge mees nog thuis woonde. Maar volgende week wilde hij gaan trouwen. En wat dan?

De oude mees heette Pepikirini. En de jonge mees heette Pepikiri. Dat gaat altijd zo, dat de mezenkinderen een naam hebben, die twee letters korter is dan de naam van hun vader.

Pepikiri kwam aanvliegen en zijn vader zei vriendelijk:

„Goeie avond, jongen. Ben je nu begonnen met het bouwen van je nest?"

„Morgen ga ik beginnen, vader," antwoordde Pepikiri.

„Het wordt ook tijd," zei de oude mees. „Over zeven dagen wil je al trouwen. Dan mag je toch eindelijk wel eens met dat nest beginnen."

Maar het duurde nog drie dagen voor de jonge mees begon. En alle vermaningen en wijze raadgevingen van zijn vader hielpen geen sikkepit.

Pepikiri had een trouwhoed op, gemaakt van een uitgeholde kastanje.

Zo kwam het, dat de jonge mees de laatste vier dagen vóór de trouwpartij heel hard moest werken. Dat beviel hem niet erg. En hij deed het ook niet. Hij knoeide maar zo'n beetje....

De dag van de trouwpartij brak aan. Pepikiri had een trouwhoed op, gemaakt van een uitgeholde kastanje. En het mezenmeisje, waar hij mee zou trouwen, droeg een sluier van fijne varens. Ze zag er allerliefst uit.

De zwaluw was er ook bij, om de plechtigheid te leiden. En natuurlijk de vader en moeder van het mezenmeisje en van Pepikiri. Nou, toen trouwden ze, heel gewoon. Zoals dat al honderden jaren gebeurd was. En na het huwelijk trokken Pepikiri en zijn vrouw naar het nieuwe nest.

De vrouw van Pepikiri vond dadelijk, dat het nest zo aardig lag, in de top van een hoge beuk, toch nog beschermd door bladeren en twijgjes tegen wind en regen.

De vaders en moeders, die meegevlogen waren, vonden het niet zo erg mooi. En de oude Pepikirini nam zijn zoon apart. Toen niemand hen kon horen, zei hij:

„Jongen, dat nest, dat je gemaakt hebt, is een prul. Daar mag je nog wel een heleboel aan doen, anders waait het gewoon uit je beuk. Let er op, wat ik je zeg; ik ben een oude mees met veel ervaring!"

Pepikiri zei niet veel. Maar hij dacht bij zichzelf: „Och, vader neemt de dingen altijd zo zwaar. Ik zal 'm maar laten praten."

Zo gebeurde het ook. Pepikiri deed niets meer aan het nest. Hij ging er iedere dag met zijn vrouw op uit om eten te zoeken en ze vonden alles wat ze nodig hadden.

Een maand later was er groot feest in het mezennest. Er waren vijf kleine meesjes uit de eitjes gekropen, die het mezenmoedertje gelegd had. Pepikiri was vader geworden. Hij had drie jongens en twee meisjes en hij was zo trots als een aap. Hij vertelde het aan iedereen, die het horen wilde, maar na een paar dagen verveelde het hem erg, dat hij zo hard moest werken. Zijn vrouw hielp ook wat, maar ze moest natuurlijk veel in het nest zijn, bij de kinderen. En Pepikiri kon niet meer luieren, zoals vroeger. Hij moest eten zoeken voor vijf kinderen en hij wilde zelf ook wel wat hebben! Dat is een heel werk voor een vogel.

Toch moet ik eerlijk zeggen, dat Pepikiri zijn best deed. Hij vond het niet leuk, maar hij werkte hard. En toen de kleintjes wat groter werden, werkte zijn vrouw ook weer mee.

Zo ging dus alles goed. Maar 's avonds was Pepikiri zo moe.... zo moe.... En er kwam een avond, dat Pepikiri van vermoeidheid niet meer op zijn voetjes kon staan.

Hij had een slechte dag gehad. Het had deze dag hard gewaaid en Pepikiri moest tweemaal zo vlug met zijn vleugels slaan om vooruit te komen en door de wind niet te worden opzij geduwd. Nog steeds bulderde de storm door de bomen....

Het werd donker. De wind werd steeds heviger. Een orkaan brak los en de top van de grote beuk danste heen en weer en zwiepte met de takken.

Met woedende vlagen joeg de wind rond het nest. Angstig kropen de vijf kinderen tegen hun vader en moeder aan.

Daar kwam een nieuwe windvlaag. De boom trilde. Het nest sloeg heen en weer.... plotseling begonnen ze allemaal van angst te schreeuwen, want ze vlogen met nest en al door de lucht! Ze konden het deurtje van het nest zo gauw niet open krijgen, ze botsten tegen iets aan.... toen vielen ze met een smak op de grond.

Het nest was uit de boom gevallen! En daar zaten ze nu met hun zevenen op het mos. Het huisje was in stukken gevallen. Niets bleef er van over. De koude wind blies tegen de vijf kinderen en het begon tot overmaat van ramp ook nog te regenen. Pepikiri en zijn vrouw namen de vijf kinderen zo goed mogelijk onder hun vleugels, maar hun vleugels waren niet groot genoeg, zodat de wind er onderdoor blies en de kinderen nat werden.

Het huisje was in stukken gevallen.

....'s avonds was het nieuwe nest klaar.

Er waren vijf kleine meesjes uit de eitjes gekropen....

Het was een vreselijke nacht. Geen van de zeven mezen kon slapen en ze werden zo koud.... ze huiverden van de koude.

Eindelijk werd het licht. De wind was uitgewaaid, de regen hield op en een uurtje later kwam de zon te voorschijn. Toen gingen ze met hun allen in de zon zitten, om te drogen. Maar wat nu?

Pepikiri moest eten zoeken; hij had geen tijd om een nest te bouwen. Maar als hij geen nest bouwde, waar moesten ze dan vannacht naar toe? En als hij geen eten zocht, wie zou het dàn doen?

Toen vloog Pepikiri naar zijn vader en moeder en vol schaamte vertelde hij alles.

De oude mees, de oude Pepikirini, hoorde het verhaal van zijn zoon aan. Toen zei hij:

„Jongen, ik zal je vandaag helpen; jij en ik bouwen samen een nest en als we hard werken, komen we misschien in één dag klaar. Je vrouw en je moeder zullen het eten zoeken voor je kinderen."

Zo werd het gedaan. Pepikirini werkte, zoals hij nog nooit gewerkt had, en 's avonds was het nieuwe nest klaar. En nu zat het zo stevig, dat geen stormwind het uit de boom kon blazen.

Voorzichtig brachten de vier vogels de kinderen naar het nieuwe nest en toen was alles weer goed.

Maar Pepikiri heeft veel geleerd. Hij zal die vreselijke nacht nooit vergeten. Hij is niet lui meer, hij werkt steeds hard en hij weet nu, hoe prettig hard werken wel is.

En de vijf kinderen hebben namen gekregen. Ze heten: Pepiki, Pipeki, Kipepi, Pekipi en Pikipe. Die namen moet je maar eens van buiten proberen te leren. Ik weet zeker, dat je dat niet lukt!

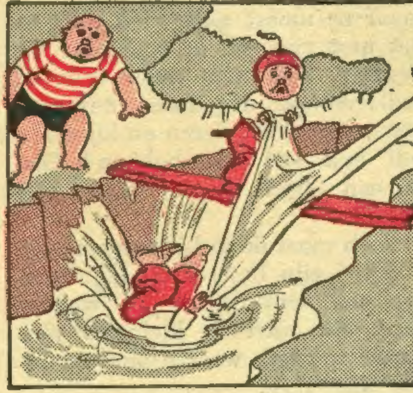
BAAS BOVEN BAAS

De reus voelt zich een helen Piet
Als hij 't prinsesje naast hem ziet.
Ook Bobbie Bep en Beppie Bob
Zij vinden het een reuzenmop.

't Prinsesje vindt de brug niet naar,
De pages krabben in hun haar.
De beek is diep en 't brugje smal,
Niemand weet raad met zo'n geval.

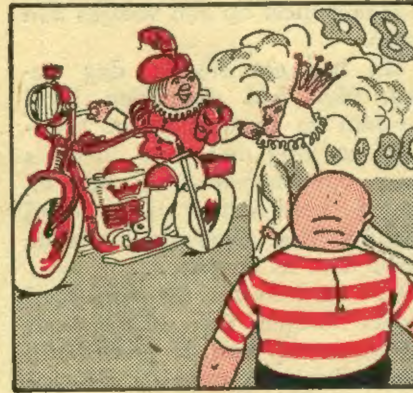
Boppie klappertandt van schrik
Maar Beppie geeft niet eens een kik.
't Gaat goed, maar kijk, wat is dat ?
Ons Boppie duikelt in het nat.

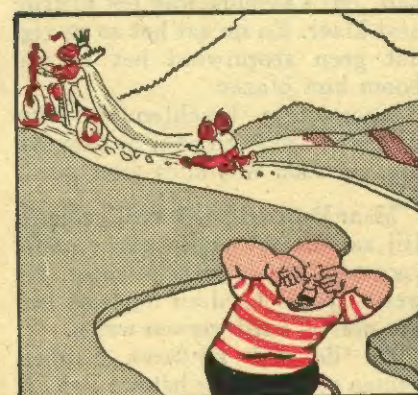
Reeds tweemaal ging hij kopje onder
,,Kom, grijp mijn staart, dat is gezonder,"
Roept Bam-bam. In een flinke boog
Slingert hij Boppie weer op 't droog.

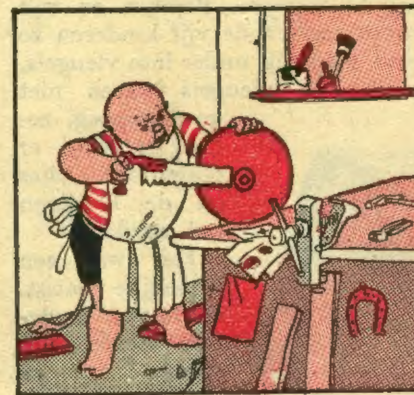
De stakkerd staat in 't groene gras,
Te midden van een waterplas
De and'ren hebben pret voor tien,
Maar Boppie laat z'n snuit niet zien.

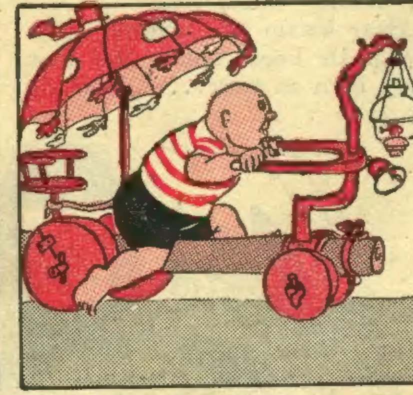
Een motor stopt met veel geraas:
't Is Baboe, prins van Hartenaas.
Hij ziet er piekfijn uit aan 't stuur
't Prinsesje is daad'lijk vlam en vuur

De duo is een prachtig zitje,
En 't wordt een dolgezellig ritje.
Maar Bam-Bam blijft beteuterd staan
En prakkizeert: wat nu gedaan ?

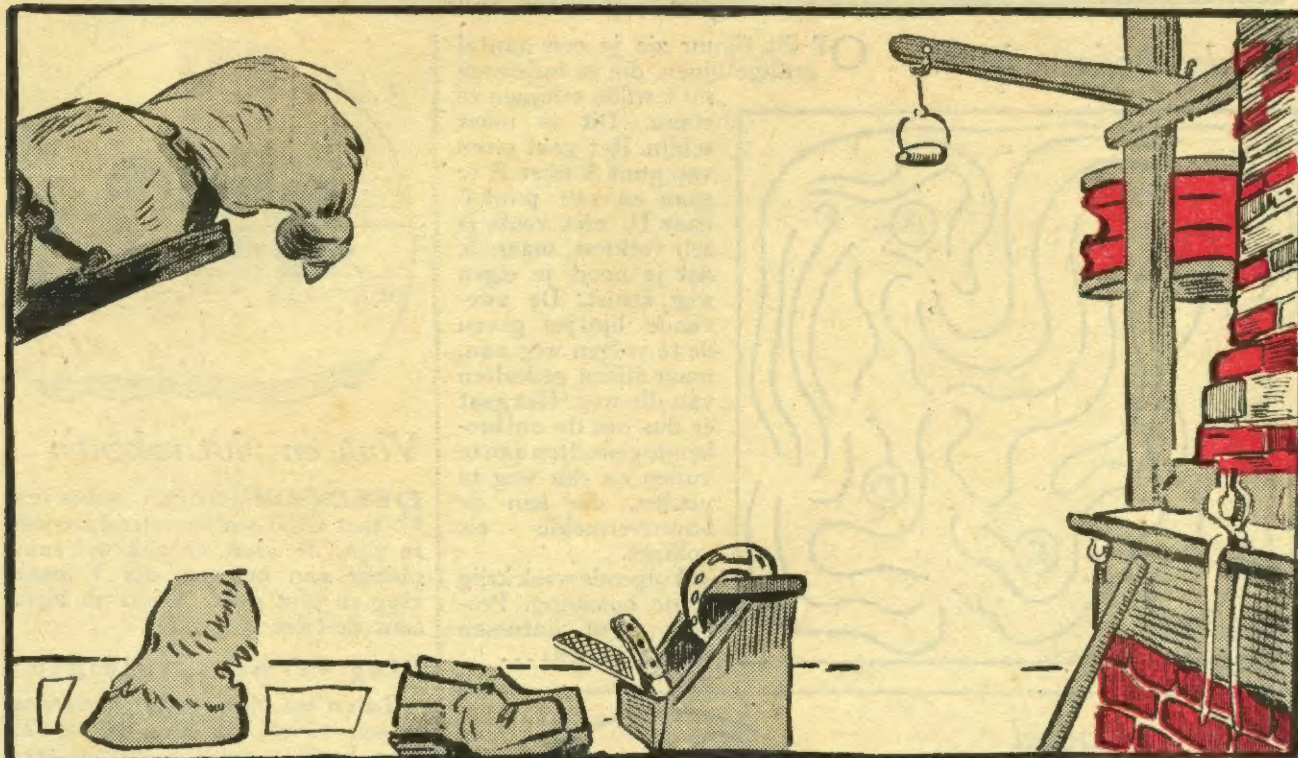

Vol ijver gaat hij aan 't zagen
En schaven aan z'n nieuwe wagen.
Een week gunt hij zich rust noch duur
En hakt en timmert uur aan uur.

Het werk is klaar: met lamp en bel,
Een prachtstuk — wat ik je vertel
En nu naar 't slot, denkt onze reus,
Nu kijkt prins Baboe op zijn neus!

Kunnen jullie deze hoefsmederij goed inrichten?

DITMAAL eens een knip- en een legplaat van een geheel andere soort dan we gewoon zijn. Je moet er namelijk ook wat bij zoeken.

Op een middag kwam een boer op bezoek bij den hoefsmid. Het was buiten aan 't winteren gegaan, de wegen werden glad en gevaarlijk en daarom wou de boer zijn paard van splinternieuwe hoefijzers voorzien.

De smid ging meteen aan de gang, want hij wou ermee klaar zijn, vóórdat de donkerte inviel. Terwijl hij ermede bezig was, kwam onze tekenaar daar voorbij en hij tekende er een leuk plaatje van. Ook het hondje van den hoefsmid, dat er op zijn gemak bij zat te kijken, zette hij op 't plaatje. 't Werd een mooi ding. De tekenaar was er erg tevreden over. Toen hij thuis kwam, liet hij 't direct aan zijn vrouw zien. Deze was juist bezig met het knippen van een jurk en o wee! voordat er iemand erg in had, knipte zij de tekening aan stukken!

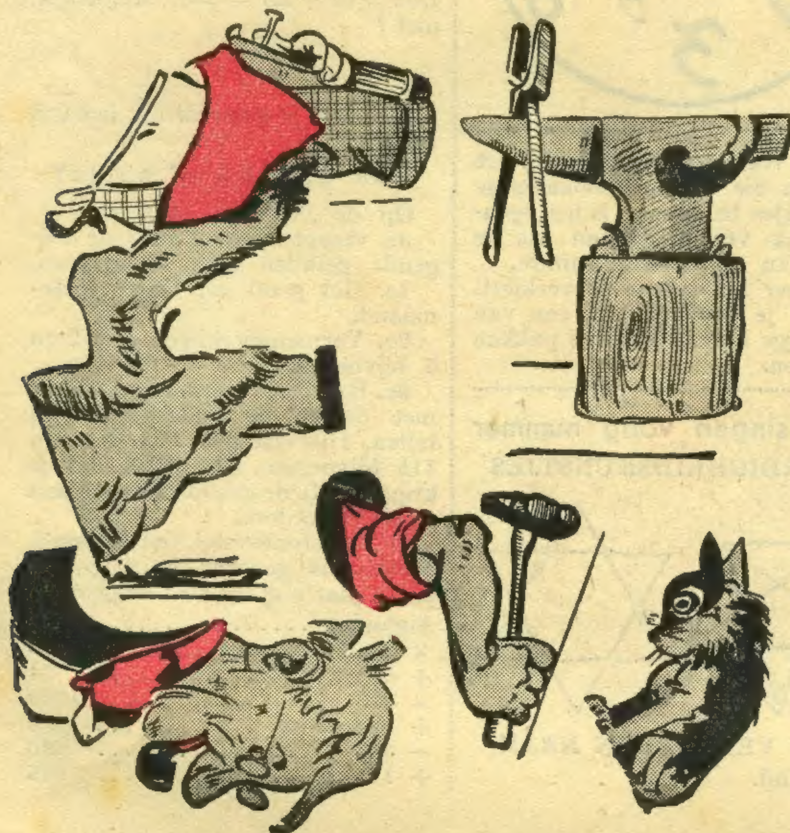
Haar man wou eerst kwaad worden. maar omdat het een ongelukje was en zijn vrouw het niet met opzet had gedaan, pakte hij even vlug een plakpot en 'n vel papier.

„Ik ga de tekening weer in elkaar zetten." zei hij. „Dat gaat gemakkelijk genoeg."

En.... een kwartiertje later had hij de hoefsmederij weer goed ingericht.

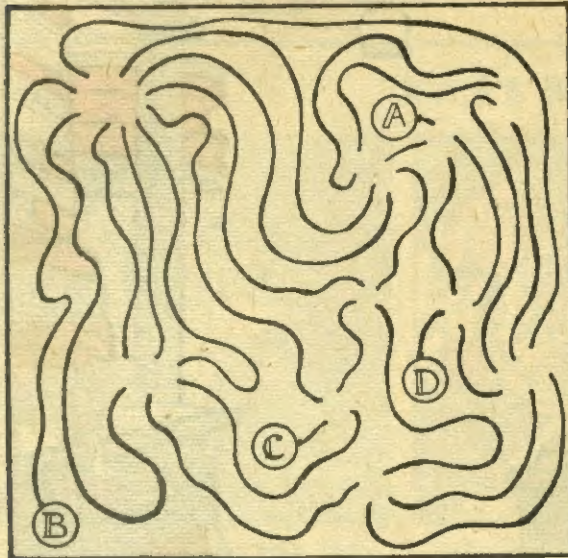
Kunnen jullie het ook? 't Lijkt moeilijker dan het is, hoor! Probeer het maar eens. Knip de losse stukjes eens helemaal uit en leg ze dan op de grote tekening. Als je goed uitkijkt en je let op de rechte lijnen, die erbij staan, dan zal het vast en zeker lukken. Het hondje mag je gerust boven op het aambeeld zetten. Dat staat heel aardig.

Begin er maar gauw aan en veel succes.

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

Een doolhof van lijnen

OP dit figuur zie je een aantal grillige lijnen, die zo losjesweg in 't wilde schijnen te staan. Dit is maar schijn. Het gaat erom van punt A naar B te gaan en van punt C naar D, niet zoals je zelf verkiest, maar zó, dat je nooit je eigen weg kruist. De zwevende lijntjes geven de te volgen weg aan, maar alleen gedeelten van die weg. Het gaat er dus om de ontbrekende gedeelten aan te vullen en een weg te vinden, die aan de bovenvermelde eis voldoet.

Volgende week krijg je de oplossing. Probeer hem intussen zelf te vinden....

Vlug en vlot rekenen

REKENSOMMETJES behoeven niet altijd een vervelend karwei te zijn. Je kunt er ook wel eens plezier aan beleven, als 't maar vlug en vlot gaat. Neem nu bijv. eens de twee volgende:

Vlug vermenigvuldigen:

Laten we twee getallen nemen tussen 10 en 20, bijv. 17 en 14. Hoe kun je die het vlugst vermenigvuldigen? Doe als volgt:

1e. Tel het cijfer der eenheden van een van beide getallen bij het andere getal. 17 + 4 = 21 (of 14 + 7 = 21).

2e. Vermenigvuldig dit getal met 10 = 21 × 10 = 210.

3e. Voeg bij dit getal het product der eenheden. 4 × 7 = 28. Dus 210 + 28 = 238. Makkelijk, niet?

* * *

Hoe kun je gemakkelijk iemand vertellen:

Hoe oud hij of zij is?

Op de volgende manier:

Je vraagt hem of haar de volgende getallen neer te schijven.

1e. Het getal van de geboortemaand.

2e. Vermenigvuldigen met 2 en 5 bijvoegen.

3e. Resultaat vermenigvuldigen met 50 en de ouderdom erbij tellen. Hiervan 365 aftrekken en 115 bijvoegen. Het getal, dat je krijgt, geeft de geboortemaand aan en de ouderdom.

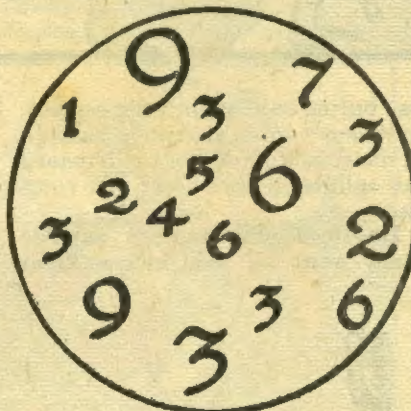
Bijv. Veronderstel, dat de proefpersoon is geboren in Augustus en 15 jaar oud is. Dan krijgen we

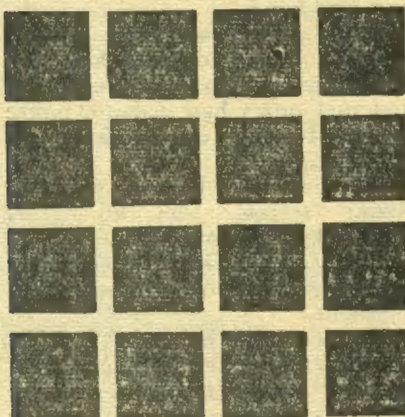
Augustus	8
× 2	16
+ 5	21
× 50	1050
+ ouderdom	1065
— 365	700
+ 115	815

Een cijferraadsel

IN de cirkel zie je een aantal cijfers staan. Nu mag je die cirkel door twee rechte lijnen, die elkaar kruisen, in vier gelijke delen splitsen, maar je moet het zo doen, dat in elk van de vier hokjes, die je krijgt, ook vier cijfers komen te staan waarvan de som altijd 18 is.

Natuurlijk mag je de plaats van de cijfers niet veranderen! Volgende week zie je hoe het moet!

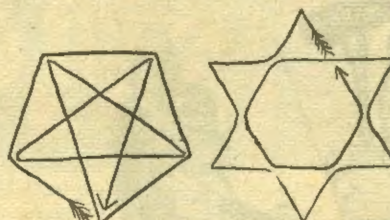
Gezichtsbedrog

HIER zie je een afbeelding van een zestiental zwarte blokjes. Als je 't hele plaatje bekijkt, zul je onmiddellijk tussen de verschillende zwarte blokjes kleinere zwarte blokjes heen en weer zien dansen. Wanneer je echter probeert een van die kleine spookachtige vierkantjes te fixeren, is het ogenblikkelijk verdwenen en zie je niets dan een witte ruimte.

Probeer het zolang je verkiest. Het zal je nooit lukken, een van die vlugge kaboutertjes te pakken te krijgen.

Oplossingen vorig nummer

VAARDIGHEIDSKUNSTJES

EEN VERBORGEN NAAM

Jutland.

WISTEN JULLIE....

....dat 't heel gewoon is, als een olm 350 jaar oud wordt? Dat lijkt veel, maar de kastanje wordt wel 600 jaar oud; de olijfboom 700 jaar, de ceder 800 jaar, terwijl de eik 3000 jaar oud kan worden.

In de dierenwereld is het weer anders gesteld. Een bij leeft van zes weken tot twee jaren. Het winterkoninkje kan drie jaar oud worden, de eekhoorn en het konijn zeven jaren. Het schaap heeft een langere levensduur. Het kan tien jaar oud worden, zo ook de kip en de duif.

Het roodborstje kan een leeftijd van twaalf jaar bereiken, de nachtegaal een van vijftien. De honden, onze huisvrienden bij uitstek, worden maar zelden ouder dan twintig jaar.

Ook de vinken niet. Het varken kan vijf en twintig jaar oud worden, juist een kwarteeuw dus; het paard en de ezel dertig jaar.

Nu komen we in de „oudere klassen" terecht! De zalm kan een leeftijd bereiken van zestig jaar; de leeuw, de olifant, de krokodil en de paling van honderd jaar. Verbeeld je, dat je een paling van honderd jaar oud aan je vork hebt zitten!

Tweehonderd jaar oud kunnen worden de zwanen, papegaaien en kraaien.

Maar de walvis spant de kroon. Die kan wel duizend jaar oud worden! Je snapt er niets van, dat zo'n kolos duizend jaar in het water kan leven.

Nu nog iets over de snelheid, waarmede zich sommige gevleugelde dieren kunnen voortbewegen.

De gier legt in 1 seconde 15 meter af, de postduif 27 meter, de adelaar 31 meter en 'n zwaluw 67 meter. Maar nu de vlieg!

Wat denk je wel, dat dit lastige diertje voor 'n snelheid kan bereiken, als zij door de kamers zoemt? Raad eens! Ik zal 't maar zeggen, al zul je het misschien niet geloven. Zo'n doodgewone, lastige vlieg legt in 1 seconde maar eventjes 53 meter af! Is me dat even een snelheid van zo'n diertje! Geen wonder, dat ze zo moeilijk te vangen zijn.

WISTEN JULLIE....

.... dat in China de barbier zijn bedrijf op de straat uitoefent? Je hoeft daar dus niet naar de barbierswinkel te gaan om geknipt te worden of geschoren. De barbier komt u zelf wel opzoeken!

's Morgens vroeg, reeds vóór dag en dauw, gaat hij langs de straat, zoals dat bijvoorbeeld de groenteman en de melkboer bij ons doen. Onder de arm draagt hij een tafeltje, een scheerbekken en een potje met vuur. Ook heeft hij allerlei gereedschappen bij zich. Met een grote bel kondigt hij zich aan. Zodra er een klant komt, gaat de barbier naar hem toe, zoekt een rustig plekje uit, zet daar zijn tafeltje neer en begint den klant te helpen. Voor enkele centen kan men zich nu laten knippen of scheren. Zodra de barbier klaar is, laat hij zijn bel weer klinken, ten teken dat hij gereed is om een nieuwen klant te helpen. Daagt er niemand op, dan neemt hij zijn spullen weer bijeen en gaat in een andere straat zijn geluk beproeven.

Het woord „rugby" dat thans zo populair is, is ontleend aan de naam van het Engelse stadje Rugby, bij Stratford on Avon in Warwickshire. Daar werd in 1567 een universiteit gesticht, een der eerste van Engeland, en het waren de studenten dezer universiteit, die voor het eerst het zg. „rugby-spel" hebben beoefend. De ovale vorm van de bal schrijft men toe aan 't gebrekkig materiaal, dat beschikbaar was. Omtrent de oorsprong van de regels van het spel tast men vrijwel in het onzekere.

WAAR HOOR IK THUIS?

HIERONDER staat een tiental verschillende woorden van twee lettergrepen. Nu is er iets zeer vreemds gebeurd met die woorden. Let maar eens op. De eerste lettergreep van elk woord is aan 't zwerven gegaan en terechtgekomen bij een tweede lettergreep, die er helemaal niet bij hoort. Nu wordt er gevraagd die eerste lettergrepen weer bij hun geschikte koppelgenoot te voegen, zodat de juiste woorden weer te voorschijn komen. Hier volgen de tien woorden.

1.	pla-meel	6.	loop-muts
2.	ka-pen	7.	pot-gaar
3.	stap-lood	8.	vul-taan
4.	si-mes	9.	gul-voets
5.	thee-plank	10.	brood-den

Om het jullie wat gemakkelijker te maken, laten we hier de juiste betekenis der woorden volgen:

Boomsoort; nuttig voorwerp; munt; langzaam; dat is men soms; dier; snijdt men mee; wordt weggenomen als de boot vertrekt; schrijfmateriaal.

ZUSJES LIEDJE

Hansje leert zijn kleine zus
Toch zo'n aardig liedje,
En ze kan het al zo goed
Onze kleine Fietje.

Kijk, ze zingt het broertje voor,
Die zegt: „Goed zo, zusje,
Als je 't zonder foutjes doet
Geef 'k je straks een kusje."

Kleine Fietje doet haar best
Wil het héél goed leren,
Want één, waar ze veel van houdt
Wil z'er mee vereren.

Kijk die dreumes daar nu staan,
Vind je het geen snoesje,
Denk eens aan, ze leert dat lied
Voor haar jarig Moesje.

ANNIE DE HOOG-NOOY

☆

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN AFDOEND BEWIJS.

